

dříve rozhodnuto a když z tohoto rozhodnutí druhé straně procesní vzniklo právo, neboť takovým postupem byla tato druhá strana připravena o právní posici získanou z věci rozsouzené. Předpokladem věcného rozhodování úřadu správního v záležitostech, kde proti sobě vystupují procesní strany, je, že tu není res judicata. Je-li tu res judicata, může se úřad pustit do věcného rozhodování jen za podmínek obnovy řízení a u výknu dozorčího práva, pokud dle platného právního řádu takovéto právo úřadu přísluší. O tyto případy rozhodování však v této věci nešlo.

Nař. rozhodnutí trpí tudíž vnitřním rozporem, což zakládá podstatnou vadu řízení. — — —

Č. 7519.

S a m o s p r á v a o b e c n í: I. * Schválení usnesení obce, že se má nemovitý majetek obecního ústavu dát do zástavy, může dohlédací úřad odepřít netoliko z důvodů hospodářských v užším slova smyslu, nýbrž i vzhledem k veřejnému zájmu, jemuž úřad slouží. II. * Není zákonného předpisu, který by zásadně bránil dát do zástavy nemovitý majetek obecní nemocnice na Moravě.

(Nález ze dne 31. října 1928 č. 10.606.)

V ě c: Městská obec ve Š. proti moravskému zemskému výboru v Brně o schválení zajištění zápůjčky na obecní nemocnici.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo ve Š. usneslo se dne 12. listopadu 1926, aby k úhradě stavebních nákladů na přístavbu k obecní nemocnici byla učiněna u Š-ské spořitelny zápůjčka v částce 160.000 Kč, zúročitelná 7% a splatná ve 3 letech a by tato zápůjčka byla na nemocnici knihovně vtělena.

Zv svolil nař. rozhodnutím ve smyslu § 23 ob. fin. nov. k tomu, aby město uzavřelo zmíněnou zápůjčku, odepřel však jako úřad dozorčí nad obecní nemocnicí vzhledem na veř. účel nemocnice ze zásadních důvodů souhlas k tomu, aby obec dala pro zápůjčku do zástavy nemocniční realitu.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss takto: — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad byl podle § 96 ob. zřiz. mor. oprávněn uzavření zápůjčky a zatížení obecní reality posuzovati toliko se zřetelem na neztenčené zachování obecního jmění. Nss nemohl v tomto ohledu dát stížnosti za pravdu.

Žal. úřad dal k uzavření zápůjčky svolení podle § 23 ob. fin. nov. Svolení k zastavení nemocniční budovy odepřel »jako dozorčí úřad nad veř. nemocnicí«. Žal. úřad neudal sice, podle jakého zákonného ustanovení ono právo dozorčí nad veř. nemocnicí vykonává, avšak z odv. spisu jím podaného jest patrné, že »dozorčím právem nad veř. nemocnicí« míněn je dozor podle § 23 ob. fin. nov. Nss nemohl sice žal. úřadu přisvědčiti v tom, že by toto ustanovení zákona dozorčímu úřadu dávalo nějaké zvláštní dozorčí právo nad veř. nemocnicemi, neshledal

však s druhé strany správným názor, že právo schvalovati usnesení obecního zastupitelstva ve smyslu cit. § 23 obmezuje se jen na zkoumání otázky, zdali dotčenou transakcí nebude kmenové jmění obecní ztenčeno, jak stížnost míní, neboť cit. § 23 nemá ustanovení, které by schvalovací právo takto obmezovalo. Z podstaty schvalovacího práva, jež takto obmezeno není, plyne však, že úřad dozorcí jest oprávněn a povinen zkoumati usnesení podrobené jeho schválení i v tom směru, zdali není na újmu veř. úkolům, které jsou obci ať již obligatorně či jen fakultativně svěřeny. Takovýmto úkolem obci svěřeným je však nesporně i provozování veř. nemocnice. Prohlásil-li tedy žal. úřad, že zmíněná transakce jest nepřipustnou vzhledem k veř. účelu, jemuž slouží obecní nemocnice, nemohl nss shledati, že by byl vybočil z mezí své pravomoci, kterouž mu dává § 23 ob. fin. nov.

Žal. úřad ovšem vychází z názoru, že veř. účel obecní nemocnice již sám o sobě vylučuje zatížení nemocniční budovy právem zástavním. Tento názor neuznal nss správným.

Není všeobecného předpisu, který by zavazení nemocničních budov zakazoval. Naopak z ustanovení § 15 ex. ř. vyplývá, že i zastavení takovýchto budov jest přípustno. Z účelu těchto nemovitostí neplyne, že by takovéto zatížení již samo o sobě znemožňovalo neb ztěžovalo plnění úkolu, jemuž budova podle svého určení má sloužiti.

Stav obecních financí může arci býti takový, že zřízení práva zástavního na obecní nemocnici bylo by s to, aby ohrožovalo účel, jemuž nemocniční budova jest určena. Stížnost však vytýká, že vtělením krátkodobé pohledávky, jejíž zúročení a umořování jest zajištěno, účel nemocniční budovy nijak nemůže býti ohrožen, a že proto pouhý poukaz na účel budovy není dostatečným důvodem k odepření žádaného svolení. Leč žal. úřad po této stránce přípustnost zřízení zástavního práva na nemocniční budovu nezkoumal, nýbrž vycházejí z mylného právního názoru, že vůbec není právně možno takovouto budovu dáti do zástavy, žádané schválení zásadně odepřel. Bylo proto nař. rozhodnutí, spočívající na mylném právním názoru, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 7520.

Samospráva obecní: Spočívá-li určitá položka obecního rozpočtu na pravoplatném usnesení obecního zastupitelstva, k jehož provedení má sloužiti, nelze proti rozpočtu namítati, že položka ta byla preliminována, nýbrž lze brojiti jen proti způsobu, jakým byla preliminována.

(Nález ze dne 31. října 1928 č. 28.941.)

Věc: Firmy . . . v B. (adv. Dr. Erich Schicketanz z Prahy) proti zemské správní komisi v Opavě (za zúč. obec B. adv. Dr. E. Schwelb z Prahy) o obecní rozpočet.

Výrok: Stížnosti se zamítají z části jako nepřipustné, z části jako bezdůvodné.